

Előfizetési ár

Házhoz hordva:
 Egész évre 8 kor.
 Félévre 4 »
 Negyedévre 2 »

Postán küldve:

Egész évre . . . 9 kor. — fill.
 Félévre 4 » 50 »
 Negyedévre . . 2 » 30 »
 Egyes szám ára 20 fillér.

Selmeci Újság

Társadalmi hetilap

Megjelen minden csütörtökön.

Szerkesztőség:

Pécs Antal-utca 41. szám.

Kiadóhivatal:

hova az előfizetések és hirdetések küldendők: Kossuth Lajos-tér 4. Zárda épület.

Apró hirdetések díja szávanként 4 fillér, vastagabb betűkkel 8 fillér.

Főmunkatársak:
 A főiskola hallgatói

Felelős szerkesztő:
 Wagner László dr.

Kiadó- és laptulajdonos:
 Grohmann Gyula

A lap tiszta jövedelmének 25 százalékát a „Főiskolai-Kör Otthona“ javára fordítjuk.

Azon tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetésük lejárt, tisztelettel felkérjük az előfizetés megújítására, hogy a lap szétküldésében fennakadás ne történjék.

A régi csapások

Bizony ezen haladunk már megint. Jól indultunk, de visszafordultunk. Az bizonyos, hogy a kitartás nem erénye a városatyáknak.

A főispáni lakás kérdése kényes dolog nagyon, de másképen kellett és lehetett volna megoldani.

A főispánnak a polgármester megküldte az indítványt még a közgyűlés előtt, tudomás szerzés végett. Abban bizott, hogy magától is rájön arra, mit kell csinálnia; rendelkezésre bocsátja a városnak a lakást bérbeadási végett.

Csalatkozott. Ezt előre megmondhattuk volna. A mi főispánunk egy cseppet sem szégyellős.

Az ő eljárása a közgyűlést is feloldotta az udvariaskodás alól. A városatyáknak sem kellett volna szégyellősködni.

A főispán állami és nem városi hivatalnok. Az állam meg is ad neki mindent, ami kell. Ha nem természetben, hát pénzben. Ő a maga jussáról nem is feledkezik meg sohasem.

Igaz, hogy másutt is adnak a főispánoknak hivatalos helyiséget. De ez nem kötelesség. A varmegyék költségeihez és kiadásaihoz az állam hozzájárul: Ezek lakást és hivatalt ezért adnak. A városi törvényhatóságok, a többiek jobb módban vannak; azért adnak, mert adhatnak.

Mi nagyon, de nagyon szegények vagyunk és azért nem szabad mások után indulnunk. A pénznek is, lakásoknak is nagyon szükiben vagyunk. Meg kell ragadnunk minden alkalmat, ahol takarékoskodhatunk.

A főispán nagyon keveset fordul meg nálunk; ha itt jár, egy két napnál többet városunkban nem tölt. Ezt a kis időt a Hungáriában is épen úgy eltölthetné. Ott is van három olyan szoba. Hiszen járt már ottan; tudja. A deputációkat pedig, amelyek most úgy sem járnak hozzá, a város közgyűlési termében is fogadhatná. Számláit a kormány nem kifogásolhatja, mert szállásbér neki a törvény szerint jár.

Azért az egynehány napért igazán kár egy olyan drága lakásnak állandóan üresen állnia.

Még ha igaz lenne is az, hogy a városnak kötelessége hivatalos helyiségről gondoskodni, még akkor is meg lehetett volna másképp oldani ezt a kérdést. Szegénységünkre való hivatkozással kárpótlást lehetett volna kérnie városunknak a kormánytól. Ezt meg is kapnók, mert kártalanításunk ez esetben nemcsak a méltányosság elvéből folyik, de a kérelemnek törvényes alapja is lenne. A kérelmet talán a főispán is támogatta volna.

Máskor és mindenben segínyt akarunk, ebben a dologban restelkedünk.

Az a hangoztatott felfogás, hogy a főispánt nem szabad megharagítani, mert szükségünk lehet rája protekció kérésnél és a város érdekében is, sértő és bántó mi ránk és ő rá is. Erkölcstelen és rossz. Mi ezt magunkévá nem tesszük. Erre a főispánra különben odafönt se nagyon hederitenek. Ott sem szeretik.

A hozott határozatnak a legnagyobb erőssége, hogy a törvényhatósági bizottság évekket ezelőtt már egyszer így határozott. Elrendelte a város költségén a lakás bebutorozását is és ezt a határozatot a belügyminiszter jóváhagyta.

Ezt az erősséget azonban nagyon könnyű ledönteni. A határozat bizonyítja, hogy a mi törvényhatósági bizottságunk már a múltban is

figyelmén kívül hagyta a város közönségének érdekeit és legfőbb gondja a felfelé való szolgálatkészesség volt.

A múltban hozott határozatot, ha az rossz, meg lehetett és kellett volna másítani. A közgyűlésnek erre joga van. Csak az a baj, hogy jogát gyakorolni nem akarta. A határozatba, mint mentő horgonyba kapaszkodott.

A miniszter nem gyámja a törvényhatóságnak, hanem csak felügyeletet gyakorol. Jóváhagyása csak annyit jelent, hogy a városnak saját jövedelmeivel való rendelkezési jogát respektálni akarta. Ha a közgyűlés most másként rendelkezett volna, azt is megerősítette volna jóváhagyásával.

Ha a bizottságnak kételyei voltak, miért nem kérdezte meg előbb a minisztert, kötelessége-e a lakás és hivatal adás, vagy sem! Hiszen máskor, ha zavarban van, ezt nem muasztja el soha megtenni. Ha bizonyos volt abban, hogy helyes a felfogása, miért nem kért kárpótlást vagy segínyt. Máskor ez mindig észébe jut. Mindennél.

Arról is beszéltek, hogy a vendégszeretetről megfeledkezni nem szabad. Hát ez szép dolog, de ezt csak olyannal szemben gyakoroljuk, akit kedvelünk. A mostani főispánt senki sem látja szívesen, azok sem, akik azt mutatják. A komédiázásról le kellene már egyszer szokni.

A közönség örül, ha nem látja. A képviselő választáskor való szereplését elfelejteni nem tudja. Azal kárt csinált a városnak, a mostani képviselőnek, csak magának hasznot. Ennek köszönheti, hogy főispán maradhatott — kegyelemből.

Mi az ilyen vendéget nem tudjuk, nem akarjuk szeretni és tiltakozunk az ellen, hogy miatta városunk károsodjék. Szegények vagyunk. —

Igen. Megint a régi csapáson haladunk. Egy főispán kedvéért megfeledkezünk arról, hogy taka-

rékosságra van szükségünk. Megfelelkezünk a város érdekeiről.

Praktikus javaslat.

A „Selmei Ujság” f. évi 6.-ik számában Eichel Salamon ur környékünk munkás viszonyait tárgyaló értekezését olvasva, eszméit mindvégig helyeslem s aláírom; különösen azokat, melyeket társadalmi bajaink gyógy- és óvszeréül ajánl a nevelés s a közérköles fertőtlenítése terén.

De a sok jó tanács s általános jó eszmék mellett hiába vártam pozitív praktikus javaslatot. Még az aktuális ing és fémernemű gyár részvénytársulati szervezkedését sem említette fel.

Igaz, hogy nálunk, — ha nem is mindenki, de — sokan mindent tudnak elméletileg, de a gyakorlatban vagy felakadnak, vagy túllőnek a célon, minek okát az öndicsőítésben s nagyzási majmolásban látom. Ha aprólékos kicsinységeket indítványoz valaki, süket fülekre vagy szájalmas mosolyra talál.

Ilyen megszívlelendő kicsinységtől ajánlanám a cikkből kifolyólag is városi legelő területünk gazdasági felkarolását, mint azt már évekket ezelőtt a bika rét kihásítása alkalmával tettem, hogy kísérletül töltesse fel azt a város s megfelelő fűmaggal vettesse be; ne hagyja mohával ellepni, hanem a moha leszántásával a föld termőerejét gyarapítsa.

Igy próbáltam a múlt év nyarán saját kockázatomra tenni ezt az újvár alatti parlagon, de sikertelen.

Céлом ugyanis az volt, hogy a helyi tengő méhészet fölsegítéseül bevessem a méhlegelőnek kitünőnek bizonyult Ptachiával, mely növény az általam kertemből kihányt kötörmelékben is szépen fejlett és tenyészett.

E növény silány talajon is diszlik; dacol a szárazsággal s dus legelőt nyújt a méheknek. Zsenge korában, míg nem nyílt illatos virága, a szarvasmarha is kedveli.

Már most, ha a város terjedelmes legelő területéből évenként tizholdat feltöretnének s azt Ptachiával s fehér lóhere maggal bevetnők, lassankint pár év alatt dus méh és szarvasmarha, vagy juhlegelőt kapnánk.

Mindjárt az első évben bebizonyulna a méhészet sikere; e sikeren kapna évről-évre több ember, mert a méhészet vonzó s erkölcsnemesítő hatással van megfigyelőjére, s ha legelőjéről gondoskodnánk, haszonhajtó is lenne. Nagy fontosságát felismeri kormányunk is s szakszerű oktatással elterjedését áldozatok árán is elősegíti. Vannak már hazánkban is helységek, melyekben a lakosság fejszámát is meghaladják a méhesládok.

Felhozza a cikkíró ur bányász munkásaink 5—6 órás munkaidejét, bár én úgy tudom, hogy szakmájuk 8 óráig tart. De sokan találkoznak, hogy a nyolc órát is megtoldanak 4—6 órával, ha saját maguk és családjuk érdekében dolgozhatnak alkalmuk volna. Erre pedig jó alkalmul szolgál, ha minden család kapna ingyen bi-
s területet kopár hegyoldalainkból, e megmunkálási módozat ellenében, a múlt 1905 január havában 160 kérelmezte, hogy minden szarvas-

marha után egy holdnyi terület megmiveltethetése engedélyeztessék, miáltal nemcsak a marhaállomány szaporodnék, de környékünk is tetszetősebb képet nyerne a jelen kopárságnál. Sajnos, hogy a mutatózó jóakaratot sem a tanács, sem a városunk értelmiségét képviselő törvényhatósági bizottság tárgyalásra sem méltatta, de igenis egyéb felhozott panaszai miatt a sürgetésnél megfenyegetettek azzal, hogyha békétlenkednek, katonaságot hozatnak nyakukra.

Ezekben rámutattam egy kezünk ügyében levő körülményre, melynek, — ha kivitelétől nem idegenkedünk, — több tekintetben jótékony haladásnak adjuk meg az irányt. Csakhogy ehhez eltökéltség s a jobb érzelműek részéről példaadás, serkentés kell, nem pedig tétlen, bamba elbizakodás és belenyugvás a képzelt végzet, vagy sors önkényű folyásába, hanem erőszakos küzdés ellene, mert már a monda szerint szent Miklós is azt mondta a Néva vizébe fuló muszkának, midőn segítségért könyörgött, hogy az Isten is csak úgy segít meg, ha magad is iparkodol.

Vajjon, ha polgárságunk társulna ily cél kivitelére, nem önértesebb érdemeket szerezne sok egyéb egyletnél, melynek tagjai a „Los von Selmec” jelmonddal a szórakozáson kívül semmi egyebet sem érnek el.

Sztankay Ferenc.

Kamatok.

Az 1905. év április havában a következő tartalmu kérvény lett városunk törvényhatósági bizottságához benyújtva:

„Tekintetes törvényhatósági bizottság!

Az 1886: XXI. t. c. 2. §-a szerint a törvényhatósági bizottságok közérdeklő ügyekkel is foglalkozhatnak. Kétségtelen tény, hogy a kisebb, nevezetesen 200 koronán aluli kölcsönöket a szegényebb társadalmi osztályok veszik igénybe s hogy az ilyen kölcsönök után a pénzüintézetek nagyrésze 8%-nál magasabb kamatlábat szed s ez a szegényebb társadalmi néposztályt erősen gátolja a boldogulásban. Kétségtelen tény, hogy ennek a társadalmi osztálynak támogatása általában és mindenütt közérdeket képez s a legnagyobb és legszebb kötelességek közé tartozik. Városunkban a selmei népbank és a selmeibányai kereskedelmi és hitelintézet a kisebb kölcsönök után még most is 8%-nál nagyobb kamatot szednek. Indítványozom, mondja ki határozatilag a tekintetes törvényhatósági bizottság, hogy nevezett pénzüintézetek igazgatóságai a 8%-nál nagyobb kamatláb szedésének beszüntetése végett megkerestessenek. Mondja ki továbbá, hogy a társtörvényhatóságok a hozandó határozat áttételével hasonló eljárásra felkérendők. Tisztelettel Wagner László dr. s. k.

Ebben a kérvényben tulsz semmi irányban nincsen. A kérvény elintézése körüli feltűnő kesedelemről lapunk múlt évi 6. számában irtunk 1906. december 13.-án. Sürgetésünk eredménye az volt, hogy 1906. december 22.-én törvényhatóságunk közigazgatási bizottsága a következő fel-
terjesztést csinálta:

„86/906. kib. M. kir. Igazságügyminiszter

Úr! Dr. Wagner László selmeibányai lakos, ügyvéd vizsgálat tárgyává kívánta tenni s panasz tárgyává tette, hogy egyes selmeibányai pénzüintézetek kölcsönök és váltók után a törvényesnél nagyobb kamatot szednek s két helybeli pénzüintézet be is ismerte, hogy a 100 koronán aluli váltóknál a 8% kamaton kívül kezelési és irásdíj címén 2%-ot és váltóbírálati díj címén 2%-ot, összesen tehát valójában 12%-ot szed.

Tudva azonban azt, hogy hasonló eljárás ugyyszólván országszerte kifejlődött anélkül, hogy ez eddig bárhol is uzsorának minősítettett volna, közigazgatási bizottságunk ebben nem találja meg az alapot arra, hogy az 1883: XXI. t. c. 10. §-a értelmében általános érdeklő rendelkezést kérjen, az ügyiratokat tehát azon kérelemmel terjesztjük fel, kegyeskedjék utbaigazítani, hogy a két pénzüintézetnél beismert nagyobb kamatszédés, mely különben közíudomásu gyakorlaton alapszik s így minden hitelt kérő fél előre tudója a vállalandó kötelezettségnek, — tiltott dolog e s ad e alapot arra, hogy a felmerülő esetek hatósági elbíralás alá vétessenek, mert igenlő esetben kérünk kell, hogy ez az egész országra kiható miniszteri vagy törvényes rendelkezéssel szabályoztassék minden pénzüintézetre, hogy különféle elnevezések alatt is bár (váltóbírálati díj, kezelési-, irásdíj stb.) szedhető e olyan különdíj, mely a megszabott kamathoz számítva a törvényesen megengedett kamatösszeget meghaladja? Selmeibánya, 1906. december 22. Arthold Géza h. polgármester s. k. — Pecsét helye.”

Az igazságügyminiszter a budapesti kir. főügyészség útján a közigazgatási bizottságot következőképen tanította ki:

„Kamat törvényeink szerint a 8%-ot meghaladó kamat szedése általában és feltétlenül nem tilos, csak a bírói jogsegély van ettől megvonva. Csakis, ha az 1883: XXV. t. c. uzsora vétségének kritériumai (szorultság, könnyelműség stb) is fennforognak, esik a 8%-on felüli kamat szedése büntetés alá. A közigazgatási bizottság az 1883: XXV. t. c. 10. §-a alapján csak akkor avatkozhatnak tehát ebbe az ügybe, ha azt látják, hogy a pénzüintézetek nemcsak 8%-on felüli kamatokat szednek, hanem ezt az uzsora vétséget megállapító körülmények közt teszik és hogy ennek következtében tömeges az elszegényedés. Ezt azonban az iratokból nem lehet megállapítani. Egyébként pedig az uzsora csak magánindítványra lévén üldözhető, ilyen indítvány pedig elő nem terjesztett, az iratok alapján tehát hivatali intézkedésre alap nem forog fenn.”

A közigazgatási bizottság a kitanítást szakvéleménynek minősítette és 49/907 kib. sz. alatt kimondotta, hogy:

„e városi törvényhatóság területén nem forognak fenn oly általános érdeklő jelenségek, melyek az 1883: XXV. t. c. 10. §-a értelmében leendő rendelkezés kéréséhez alapot adnának, mert azon körülmény, hogy egyes pénzüintézetek főképen a kisebb kölcsönök után 8%-nál magasabb kamatot, illetve 8% kamaton felül még 1—2%-ot kitevő irásdíjat vagy kezelési költséget számitanak, még nem okozza a lakosság általános elszegényedését főképen e város törvényhatósági területén nem, hol az egyik pénzüintézet 8%-nál maga-

sabb kamatot semmi címen sem szed s így a hitelt keresők szabad akarata korlátozva nincs, szorultsága, könnyelműsége vagy tapasztalatlansága felhasználva nem lehet s így a helybeli pénzüintézetek terhére panasztal eljárásban az uzsorakamat ismérvei fel nem találhatók, sőt a közigazgatási bizottság éppen a Wagner László dr. indítványában foglalt kérés teljesítésének súlyosabb s az általános elszegényedést siettető káros következményeitől kénytelen tartani, mert ha a pénzüintézetek a kisebb kölcsönök után a nagyobb kamatszedéstől eltiltatnának, ennek valószínű következménye lehetne az, hogy a pénzüintézetek a kisebb kölcsönök engedélyezését, mint kárral járó beszüntetnék s ez esetben éppen a kisebb kölcsönöket igénylő, tehát nagy átlagban az ugynevezett szegényebb néposztály volna a pénzüintézetek kölcsön szerzésből kizárva s ennek folytán a titkos, lelketlen magán üzereknek, az igazi uzsorásoknak kiszolgáltatva.

Ez alkalommal csak a tények megállapítására szoritkozunk, ezt mindenki ellenőrizheti.

A törvényhatósági bizottsághoz nem panasz, hanem kérelem lett benyújtva;

ebben a kérelemben egy árva szó sincsen arról, hogy a pénzüintézetek uzsorát üznek;

az sehol sem lett kérve, hogy a pénzüintézetek a 8%-nál magasabb kamat szedésétől eltiltassanak;

a kérelem lényege az, hogy a pénzüintézetek igazgatóságai emberies szempontokból a 8%-nál magasabb kamatláb szedésének beszüntetése végett *megkerestessenek*, ami nem betiltás.

a törvényhatósági bizottság a kérésre nézve magát illetéktelennek mondotta ki; a közigazgatási bizottság 120/905. szám alatt felhívta kérvényezőt, hogy állításának igazolására konkrét adatokat soroljon elő;

ugyanaz a bizottság 86/906. számú feliratában már köztudomású gyakorlaton alapulónak ismeri el a 8%-nál magasabb kamat szedését;

ugyanaz a bizottság *nem létező kérelem felett döntött, az igazi kérelem ügyében azonban egyik hatóság sem határozott.*

A közigazgatási bizottság bölcsességét azon véleményével tetőzte be, hogy ha a pénzüintézetek a nagyobb kamatszedéstől eltiltatnának, az ugynevezett szegényebb néposztály *valószínűleg* az igazi uzsorásoknak lenne kiszolgáltatva.

Ez az aggódó gondoskodás a szegényebb néposztály érdekében igazán megható, de egyáltalában nem kielégítő.

Mi ezzel a dologgal a szegényebb néposztály érdekében alaposabban fogunk foglalkozni, mint a hatóság, Addig is kérve kérjük az illető intézetek igazgatóságait, hogy álljanak el a 8%-nál magasabb kamatok szedésétől emberies szempontokból.

FURCSASÁGOK.

(Balekky Aladár levele k. szüleikhez a vizsgahónapban.)

Kelt: Bados és Körödi szab. kir. nagyközségeiben február 18.-án.

K. Szüleim!

ne haragudjatok, k. Szüleim, hogy

olyan sokáig nem irtam, de most nagyon sok a dolgom. Mindig tanulok és a tapasztalt barátom azt mondja, ez számárság, mert ő már 4 évig mindig tanult és már csak váltótanból volt hátra vizsgája és kétszer megbukott és most már sohasem lehet *mérnök*, mert azt hiába tudja, hogy egyszer Ausztráliában egy aranyásónak a kalapácsnyele 37·21675 cm. hosszú volt, (ilyenfélét is tanult) mert váltótanból nem tudta mi az az „*Intézőnyezetlen telepített külső vásári váltó*” — hát most már az új rendszer szerint hogy lehetne mérnök? (Hej! pedig magánszorgalomból mennyi gyakorlatot végzett váltókkal szegény!) Sokan azt mondják, ez igazságtalan és elavult dolog és mások meg, hogy ez jó rendszer, mert Mária Terézia idejéből való, az pedig okos asszony volt és hogy most már javítottak is rajta és most már nem buknak 100 közül 99-en, hanem csak — 98-an. Azt mondják, — egy társunk aki bukás nélkül végezte a főiskolát, levelet kapott a londoni állatkert igazgatójától, hogy megvenné őt az apjától, mert ilyen ritkaság még nincs a ketreceiben.

Még koresolyáznai sem érek rá és ez nagyon rossz, mert most a jégen egy nagyon jó játék van. Ez olyan, hogy egy lány szalad és egy fiu megfogja, de — *n-gyon*.

Kérlek, k. Szüleim, küldjetek rajzpapírra pénzt, mert 5 ezer darab téglát kell egymás mellé rajzolni és ha febr. 19.-én d. u. 2 ó 32 perc 17 $\frac{1}{2}$ másodperckor be nem adom, akkor én is mehetek — utkarónak. (ennek már tudom az algebrai képletét.)

Szerető fia: Aladár.

U. i. Igaz, egy tárgyból elégséges szorgalmat kaptam csak, mert mikor egyszer előadásra mentem, a csuszós uton kitört a lábam és ezt nem jelentettem be az előtte való napon.

HIREK.

— **Kinevezések.** Fekete Zoltán főiskolai adjunktust a földművelésügyi miniszter a magyarországi kincstári erdőket kezelő erdő-tisztek létszámába főerdésszé nevezte ki a zsarnócai m. kir. erdőhivatalhoz, s az erdőrendezés vezetésevel bízta meg.

A m. kir. pénzügyminiszter Surjanszky Kálmán pénztári tisztet a selmecbányai m. kir. bányakerületi főpénztárhoz pénztári ellenőrré, Makovinszky Mihály okl. bányamérnököt ugyanide pénztári tiszté kinevezte.

— **Véglegesítés.** A m. kir. pénzügyminiszter Kuncl Aladár kamaraházi számtisztet ezen állásában véglegesítette.

— **Házasság.** Hegedüs Károly felsőbakai körjegyző házasságot kötött Steer Mária Gizella kisasszonnyal Bakabányán.

— **Merénylet.** Veres József m. kir. bányafőmérnök ellen ismeretlen tettesek rövid egymásutáni időkben háromszor követtek el merényletet. A főmérnök esténként fel szokott jönni Ribnikről a városba, hogy barátai körében a clubban töltsön el egy pár órát. Kocsija este 8 óra felé feljött érte, hogy hazavigye. A múlt héten hazafelmenet 3 ízben a vasúti állomás mellett rálöttek a kocsira, de szerencsére nem talált a lövés. Valószínű, hogy elbocsátott munkások bosszúműve a merénylet.

— **Pályázat orvosi állásra.** A lemondás folytán megüresedett bakabányai községi orvosi állásra, amelynek javadalma 1600 kor. 400 kor. lakbér, a betegsegítő pénztárból 200 kor. himlőoltásért 30 kor. és a rendszer látogatási, valamint vágóbiztosi díjak, pályázatot hirdet a bái főszolgabíró. A választás március 7-én lesz.

— **Vidéki rendőrkapitányok kongresszusa.** A vidéki rendőrkapitányok hétfőn délelőtt kongresszusra gyűltek össze a fővárosban, ahol sérelmeiket elpanaszolva rámutattak azokra a mizériákra, melyek a vidéki rendőrkapitányok szolgálati helyzetét megnehezítik, míg a kormány, jogos és méltányos kéréseiket meghallgatva, nem államosítja őket. A hétfői kongresszus abban a mederben mozgott, melyet az államosítás terve megsabott. A kongresszuson a vidéki rendőrségek újszólván teljes számmal voltak képviselve kapitányaik által. Városunkat *Kütt István* h. rendőrkapitány képviselte.

— **Podhragayai Pál ünnepély sorrendje.** 1. (Febr. 24.-én) fél kilenc órakor a Nagyboldogasszony templomban tót nyelvű szentbeszéd a néphez. 2. Ezalatt azok, kik a magyar szentbeszédet meg akarják hallgatni, gyülekeznek a városház tanácstermében s onnan — néhány perccel 9 óra előtt, — indulnak a fentnevezett templomba. Istentisztelet, magyar szentbeszéd. 3. Ezek után — tíz óra körül — a plébánia épületében az ünnepeltnek üdvözlése a katolikus nagyközönség részéről. 4. Testületek s küldöttségek tisztelgése. Felhivatnak a tisztelegni óhajtó küldöttségek t. vezetői, hogy ebbeli szándékukat Dr. Fodor László elnöknel f. hó 23-ig jelentsék be.

— **Egy tisztviselő ünneplése.** Mult számunkban megemlítettük, hogy Szép Gábor m. kir. pénzügyi számvizsgáló, számvevőségi helyettes főnök negyven éves szolgálati jubileumát megünneplendő, kartársai széleskörű mozgalmat indítottak. Ezen hírünkre vonatkozólag felkért bennünket az ünnepet rendező bizottság arra, hogy közöljük lapunkban, miszerint az ünnep f. hó 23-án szombat este hét órakor, a nagyszámu résztvevőkre való tekintettel nem a Bogyai féle virágteremben, hanem a városi vigadó nagytermében lesz megtartva. A rendezőség, miként tudomásunk van róla a legnagyobb körültekintéssel és gondnal fáradozik azon, hogy az ünnep sikerét biztosítsa.

— **Marhavásár.** Hétfőn tartották a negyedévenként szokásos marhavásárt. A felhajtás elég nagy volt, de vevők hiányában a kereslet nagyon lanyha. Az árak némileg estek.

— **Az Erdősi emléktáblára** újabban a következő adományok érkeztek: Nyitra város közönsége 20 kor., Fodor László dr. Vadas Jenő, Böckh Hugó dr., Heintz Hugó 4—4 kor., Bajkó Andor 2 kor., Oszvaldt Gusztáv és fia 5 kor., Papp György, Makavé, Fekete Lajos, Balás Hugó dr., Händel Vilmos, Cseh Lajos, Sobó Jenő, Schelle Róbert, Farbak, Réz Géza, Farbak István, Svehla Gyula 2—2 kor. N. N. 50 fill., Greguss Antal 5 kor., Ács József, Richter Ede, Sümegh János, Suhaj Péter, Krauze József, Pleuka, Cserny J. 1—1 kor., Bárdossy Antal, Kachelmann Parkas, Brossmann Jenő 3—3 kor., Kápolnai Pauer Viktor, Szabó Vilmos, Pachmajer János 2—2 kor. Loc-

schmidt Gyula, Surjanszky K., Telekes Lajos, Szép Gyábor, Szép János, Toperczer Elek, Urbán Antal, Tornya Béla, Nikl János, Stahl Béla, Simon László, Millenovich Ferenc, Erdélyszky Zsigmond, Mihalusz Ede, Schopp Adolf, Grohmann Jenő, Kollár Gyula, Kuntzl Aladár, Hank József, 1—1 kor. Brettschneider Ferenc, Matejka Gyula, Kupan 50—50 fill, Moha Árpád 30 fill. Rudnai Adolf, Sz. G. 10—10 fill. A főiskolai ifjuság 1. gyűjtőjén 41 kor. 20 fill. Altmann Imre 5 kor., Bachraty József, Ravasz Sándor, Kmetz István 2—2 kor. Zubka Kelemen, Gászó Mihály, Töttössy Ede, Friebert Ferenc, Zatykó János, Dalos József, Platty Antal 1—1 kor. Tibély Ágost Fer. 50 fill. (Folytatjuk.)

Múltkori kimutatásunk.....349 kor. 60 fill.
Mai175 » 20 »
Összesen 524 kor. 80 fill.

— **Halálozás.** Özv. Knotz Edéné szül. Lampl Hermina f. hó 15-én 63 éves korában elhunyt. A megboldogult urasszonyban Baumerth István takarékpénztári főtisztviselő anyósát gyászolja. Vasárnap délután kísérték örök nyugalomra. A temetésen számosan vettek részt közéletünk jelesei közül.

Szombaton, f. hó 16-án temették el Czobor Adolf nyugalmazott kir. erdőmestert nagy részvét mellett. Városunk kitűnőségei valamennyien kikísérték utolsó útjára. A gyászoló közönség soraiban ott voltak: a zsarnócai m. kir. erdőhivatal küldöttei, a helybeli függetlenségi és 48-as párt Herrmann Emil vezetésével, a kamaraház küldöttsége stb.

— **Esküvő.** Fényes esküvő volt f. hó 18-án a lutheránus templomban. Clement Emma urleányt vezette oltárhoz Rell Béla rézbányai kohó-mérnök.

— **Eljegyzés.** Trnovszky Márton szarvasi községi tanító eljegyezte Szlujka Arankát.

A selmecebányai izraelita leányegylet 1907 évi március hó 2.-án dr. Ungár Kálmáné urnő mint elnök védnöksége alatt a városi vigadó összes helyiségeiben műkedvelői előadással egybekötött jótékonycélú táncvigalmat rendez. Az előadás műsora a következő: Prolog. Irta Jónás László. Előadja: *Herczföld Olga*. Felolvasás. Tartja: *Dr. Kiss Arnold*, budai főrabbi. Szavaltat. Előadja: *Dr. Hirschberger Félix*. György urfi. Vigjáték egy felvonásban. Irta Szöllösy Zsigmond. Szereplők: Horváth, ügyvéd: *Barsonz Árpád*. Magda, felesége: *Weisz Jolán*. György, Magda öccse: Klein Soma. Szobaleány: Schlesinger Rezsike.

Az est 8 órakor kezdődik.

— **Surolás** volt megint a városházán a hivatalos órák alatt az adóhivatalban. A tisztviselők ünnepeltek. Most már az új polgármestert kérjük, hogy vagy doboltassa ki a surolás idejét vagy csináltassa ezt a hivatalos órák után. A közönség annyi figyelmet saját tisztviselőitől méltán elvárhat. —

— **Fellebbezést** a város közönsége által megválasztott bizottsági tagok nem adtak be a választást megsemmisítő határozat ellen. A határozat tehát jogerőre emelkedett. A törvény rendelkezései szerint az új választást a márciusi közgyűlésnek kell elrendelnie. A választottak méltók voltak a közönség bizalmára. Erkölcsei alapszabályok helyreálltak. Senki sem vádolhatja őket, hogy egyéni okokból bizottsági tagok akartak maradni. Fogadják

legőszintébb elismerésünket. Felfogásuk helyes és nagyon szép volt. —

APRÓSÁGOK.

A bumberdó.

Igy hívják a nagy dobót. Ha más muzsika kíséri, szükséges és szép hangszer. Ha magában szól, utálatos.

A városházán megütötték a nagy dobót — muzsika nélkül. Elégtételt kaptunk a poros aktáért. Még az öreg Ertl bácsi is talán ezt kiabálja örömeiben a hasát fogja. Az emberek egymást kérdezik, miféle elégtételt és miért?

Ide s tova két éve, hogy kérelem lett a közgyűléshez beadva, kérnék meg a pénzügyintézeteket, hogy nyolcnál nagyobb kamatot ne szedjenek, mert a nép szegény és a boldogulást ez is gátolja.

A kérvényt ide-oda hajigálták, de 20 hónapig semmit sem csináltak ez ügyben. A poros aktákban ezt panasztuk és igazunk is volt. Irások vannak róla.

A város nagyot gondolt ezután. Megkérdezte a minisztert, hogy mit csináljon? A közigazgatási bizottság elnöke főispán. Ez küldte fel az aktát a miniszternek. Onnan a választ mindig hozzá szokták visszaküldeni.

A miniszter most kivételt tett. A budapesti főügyességgel üzentetett a közigazgatási bizottságnak, hogy uzsoráról senki sem panaszkodott, tehát ez irányban nem kell tenni semmit.

A sérelem az volt, hogy az intézkedést sürgettük, az elégtétel pedig az, hogy a miniszter mással küldött üzenetet a főispánnak.

A közigazgatási bizottság ennek úgy megörült, hogy elhatározta, miszerint nem csinál — semmit. Ez már régi nóta. —

Sport.

Nagyon sokan vannak, akik szeretnek vadászni. Vadra már nem lehet, hát a mi ujságunkra lesi-puskáznak. Vanak kopóik, de rosszak. Nem értjük, a kopók miért járnak maszkban. Valószínűleg restelkednek. Az urak maguk gebéken ülnek s így poroszkálnak a kopók után. A hajtsást mindig a kocsmában kezdik, bornál vagy sörnél. Az ilyen vadászoktól tartani nem kell. Nekünk nincs kedvünk messziről visszafordulni az álarcot letépni. Jó urak, az ilyen vadászatnál hallalira sor sohasem szokott kerülni. A falkamesternek jó lesz a fajtisztaságra ügyelni.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazon jó barátaink s jó ismerőseink, kik feledhetetlen drága férjem, illetve gondos atyánk elhunytá alkalmából részvétnyilvánításaikkal, nemkülönben azok is, a kik a végtisztességen aló megjelenésükkel mérhetetlen fájdalomukat enyhítették, fogadják ezuton is hálás köszönetünket. Külön kötelességünknek tartjuk kiemelni a zsarnócai m. kir. erdőhivatal tisztikarát a mely szeretett kollegájának —, és a selmec-bélabányai függetlenségi és 48-as pártkört, mint a mely az eszmék egyszerű, de lelkes harcosának koporsójára — koszorút tett és a temetésen testületileg résztvett.

Selmecebányán, 1907. február 17.

özv Czobor Adolfné
és gyermekei.

MEGHIVÓ.

A Selmecebányai Kereskedelmi és Hitelintézet részv. társ. t. részvényesei a f. évi március hó 10.-én d. u. 2 órakor Selmecebányán az intézet helyiségében megtartandó

XVIII. rendes közgyűlésre

tisztelettel meghívhatnak.

Tárgysorozat:

- 1.) Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése a lefolyt üzletéről.
- 2.) A zárszámadások felülvizsgálása, a mérleg megállapítása és a felmentvény megadása.
- 3.) A tiszta nyereség felosztására vonatkozó határozathozatal.
- 4.) 6 igazgatósági tag választása.
- 5.) Segélyalap létesítése.
- 6.) Netaláni indítványok és ajánlatok tárgyalása.

Selmecebányán, 1907 február 18.

Az igazgatóság.